

In Klekl, katere se je udeležilo veliko ljudstva. Naj ji bo lahka zemlja, domačim pa naše iskreno sožalje!

Dolnja Bistrica. Dne 26. jan. je imela Prost. gas. četa v šolskih prostorih občni zbor. Članov je bilo navzočih okrog 37. Bivši poveljnik se je odrekel poveljstvu, ker odpotuje v tujino. Za poveljnika je bil izvoljen Glavač Mirko, kovaški pomočnik, za orodjarja pa žabota Stefan, tesar.

Sv. Sebešćan. Kakor izgleda, bomo letos le prišli do »božjega groba«. Cerkevni odbor je sklenil, da se naj postavi grob še pred Veliko nočjo. Tako se bo želja farnikov po dolgem času izpolnila. Tudi križ farni bomo postavili, ki je bil tudi potreben, da se bomo ob procesijah v križevem tednu vedeli vsaj kje ustaviti. Denar za božji grob in za križ je nabran, milodari se še vedno sprejemajo. — »Slovenski gospodar« se lepo širi. Je precej naročnikov, ki so plačali celoletno naprej. Naročniki, pridobivajte še no-

ve naročnike! Naroči in plača se lahko tudi v župnišču. — V Moščancih je šola pridobila novo, primerno učilnico. Le še eno učno moč ti rabili.

Gornja Lendava. Kmečka posojilnica je sklenila, da bo še letos postavila svoj dom. Posojilnica je pač kmečka, zato nima milijonov, ima pa marljivo in pošteno vodstvo, ki bo z malimi prihranki, nabranimi od ustanovitve sem, zgradilo svoje poslopje sebi in vsem našim ljudem v korist. — Prosvetno društvo se bo ustanovilo pri nas. V kratkem bo ustanovni občni zbor. Veselijo se ga vsi naši pošteni fantje in moške, v njem bodo dobili sebi potrebno izobrazbo in tudi zabavo. Zato se vsi fantje in moške odzovite vabilu in vstopite v našo društvo!

Kuzma. Govori se, da bo Kuzma postal nova župnija. Z veseljem se sprejeli naši verniki to vest. Kar ta točen bi jo že radi imeli. Pa tako hitro ne gre!

lepa, zato jo pridite pogledat v prav obilnega številu.

Brežice. Gospodarski tečaj se bo vršil v nedeljo dne 9. februarja ob 9. uri dopoldne v risalnici meščanske šole v Brežicah. Na tečaju so tri predavanja za naš okoliš in sicer iz vinogradništva, sadjereje in prašičjereje. Predavali bodo prvovrstni strokovnjaki v posameznih panogah. Zato vabimo vse, da se tečaja v nedeljo udeležijo v lastnem interesu v čim večjem številu!

Radna pri Sevnici. Kakor vedno je zlasti v zimskih dneh mnogo življenja v našem Mladinskem domu. Skoro vsako nedeljo je na programu gledališka prireditev, akademija, skioptično predavanje ali kaj podobnega. Ob sredah so redni prosvetni sestanki, h katerim prihajajo fantje iz oddaljenih vasi. Posebno delavni so pri Katoliški akciji. Igra »Pod sovjetsko zvezdo«, ki smo jo uprizorili na Stefanovo, je zelo času primerna, zato smo jo ponovili v Slomškovem domu v Sevnici.

Slovenec v Zagrebu. Zadnje tedne imamo pa res razgibano društveno življenje. Kar vsako nedeljo po ena predstava v Jeronimski dvorani. Najprej je priredilo Slomškovo prosvetno društvo veseligo »Izbirna nevesta«, kjer smo se prav pošteno razveselili in nasmejali. Potem so imela naša dekleta (Marijina družba) svojo božičnico: uživali smo prelepo petje ženskega zbora in se od srca smejali ob igranju. Vsem zagrebškim Slovenkam priporočamo, naj se vpišejo v Marijino družbo, enako pa tudi onim, katere pridejo v Zagreb; tem je dobra družba še potrebnejša. Isto nedeljo (26. januarja) je v Slomškovem društvu predaval o življenju na drugih svetovih (zvezdah) akademik g. Matija Rova. No in na Svečnico zvečer so se postavili naši katoliški študentje »Danciari« z vojaško igro »Konec polke. Vojne grozote so nas pretresle, čeprav smo jih gledali samo v igri. Pri tej prireditvi smo videli vse izbrano družbo zagrebških Slovencev.

Ali si že obnovil naročnino?

DRUŠTVENE VESTI

Murenberg. Po daljšem spanju se je naše Kat. prosvetno društvo spet zdravilo kakor tisti, ki so šli pred kratkim jazbeca lovit, ter priredi v nedeljo 9. februarja popoldne ob 4. uri pri g. Brudermanu času primerno igro »Trije tičke«. V razmerah, v katerih živimo, bo to najcenejše in najprimernejše pustno razvedrilo; zato se vsi vabijo, naj pridejo takrat pogledat zbrane Tičke pri njihovem delu, ki ne poznajo ne krize, ne slabše volje, in se bo vsak za malo denarja spet enkrat od srca nasmejati.

St. Peter pri Mariboru. Na pustno nedeljo, dne 23. februarja, priredi igralska družina prosv. društva popoldne po večernicah v samostanski šoli lepo igro, h kateri že sedaj vse prijazno vabimo.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori v nedeljo 9. februarja ob 3. uri popoldne v dvorani Narodnega doma Nušičevo komedijo »Sumljiva oseba«.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Prosvetno društvo pri Sv. Juriju v Slov. goricah priredi v nedeljo dne 9. februarja popoldne ob treh v prostorih

gospe Krajne igre »Pri kapelici« in razne povske točke.

Negova. Naše Katoliško prosvetno društvo bo imelo v nedeljo dne 9. t. m., popoldne po večernicah, v graščinski dvorani svoj redni občni zbor z zanimivim predavanjem o pomenu katoliške prosvete.

Središče. Društvo Narodna prosveta v Središču ob Dravi vprizori v nedeljo dne 9. februarja veseligo »Trojčki« v treh dejanjih. Prijatelji smeha in zabave, pridite!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše Prosvetno društvo vas vabi za nedeljo dne 9. februarja v Pergerjevo dvorano, kjer naši igralci vprizorijo Mollerovo komedijo »Skopuh«. Dosedaj ste gledali bolj resne igre, pri tej šaljivgi pa se boste pošteno nasmejali. Pridite vsi, sosede in domači, v velikem številu k nam! Igra traja okoli dve uri. Vstopnina znižana.

Tečarje. Naše Prosvetno društvo je v nedeljo dne 11. januarja svečano proslavilo svojo 25letnico. Ob tej priložnosti je bilo imenovanih tudi več oseb, ki imajo velike zaslugе za prosvetno društvo, za častno člane. — V nedeljo dne 9. in dne 16. februarja bo v društveni dvorani ob štirih popoldne predstava ljudske igre s petjem in godbo v petih dejanjih »Črne žene«. Igra je zelo

Razkol v abesinski ali koptski cerkvi.

Vladajoča večina v Abesiniji *je krščanska in so to takozvani koptski kristjani, ki imajo svojega lastnega cerkvenega glavarja, kateri se imenuje »abuna«. Po poročilu iz abesinskega svetega mesta Aksum na severu, katerega so zasedli Italijani, se je postavila severnoabesinska cerkev pod vodstvom abune Afre Abrahama pod pokroviteljstvo italijanskega kralja. To pokroviteljstvo je bilo od duhovščine proglašeno na svečani seji. Razkol v koptski cerkvi podpirajo Italijani in je postal bridka istina. V glavnem stanu neguša Heile Selassie se mudi pravi abuna Ciril kot vrhovni poglavar kopt-

»Vse mu povrnem. Še pare ne bo utrpel.«
»In povedal mu ne boš, dokler bom živ?«
»Ne, dokler ste živi, in tudi potem ne. Nikoli!«
»Kaj praviš, Tevž? Kako se boš tega lotil?«
»Zaupajte mi, oče, in nič ne sprašujte! Ze vem, kako.«

»In za goljufijo ne bo nihče zvedel?«
»Nihče nikoli! To vam sveto obljubim.«
»Tevž! Tevž!« je kriknil oče.
Izenada je sklonil glavo na sinovo ramo, krčvito se ga je oklenil, iz prs pa mu je zahropilo.
»Ježeš Marija! Oče, kaj vam je?« se je sin prestrašil.

Pol minute je stari še hrope in strmeli v sina s široko odprtimi očmi. Potem si je globoko oddahnil in zašepetal: »Moj Bog, zdaj sem mislil, da bom umrl. Srce mi je obstalo in pred očmi mi je bilo vse temno.«

Naglo je potegnil sin iz žepa steklenico žganja.
»Nate, oče, pijte!«
Stari je malo goltnil; videti je bilo, kakor da se bo začel kozlati. Čez nekaj časa je dejal:
»Hvala Bogu, zdaj mi je odleglo.«
»Da bi le doma že bila!« si je v strahu želel sin.
»Ne, Tevž, domov ne pojdeva. Peljala se bova v mesto k dohtarju. In še neki drug opravek imam.«
»Preveč vam bo, oče.«
»Ne, navzdol grem laže kakor navzgor.«

Sin mu je pomagal, da je vstal, in ga nekaj pota še podpiral, potem pa je šel oče sam do vasi. V krčmi »Pri pošti« je pojedel skledico tople juhe in popil lupico vina. To ga je okrepčalo, da se je brez težav pripeljal v mesto. Tu sta takoj šla v bolnišnico k zdravniku. Ta ga je skrbno preiskal in dejal, da ima hudo srčno napako, ki jo je dobil ali od prevelikega napora ali pa od prevelikega razburjenja. Naročil mu je, da se mora zelo varovati, ne sme hoditi v hrib, niti po stopnicah ne, da, še pripogibati se ne sme. Zapisal mu je neke kapljice, ki naj jih jemlje, kadar ga bolezen huje napade.

Tevž je zdravniku že na licu bral, da za očeta ni več mnogo upanja; to ga je močno potrla. Stari pa se ni prav nič zmenil. Od zdravnika sta šla k »Dalmatincu« in se pokrepčala. Nato je hotel oče v samostan. Tu je šel k nekemu staremu patru v celico in ostal pri njem več ko eno uro. Ko se je vrnil, je bil videti zdelan, oči pa so mu gledale mnogo bolj vedro ko prej.

»Tevž,« je zašepetal, »zdaj mi je lahko. Kakor da bi mi bil vzel mlinski kamen s srca, tako se mi zdi. — Kajne, Tevž, nate se snem zanesti?«

»Popolnoma, oče! To je zdaj moja reč. Na svojo vest sem jo vzel, oče.«

»Da, priden si, Tevž, hvala Bogu! Bog ti bo povrnil, Tevž.«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Dne 30. januarja smo izročili materi zemlji na pokopališču na Pobrežju truplo rajnega Jožefa Volavškega, upokojenega sodnega uradnika. Pokojni je bil doma od Sv. Miklavža na Polju. Dolga leta je bil uslužben pred vojno na okrajnem sodišču v Kozjem. Precej let je služboval v Mariboru, kjer je tudi stopil pred leti v pokoj. Bil je vzgleden krščanski mož, skrben oče in spoštovan od vsakega, ki ga je poznal ali je imel z njim službeni opravke. Dobremu Jožetu bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostali naši sožalje!

Otiški vrh pri Dravogradu. Dne 13. januarja je za vedno zatisnil svoje oči blag in vsega spoštovanja vreden mož Miha Pobežnik, o domače Gašperjev oča, v starosti 75 let. Vestno se je držal Kristusovega načela: »Kar daste mojim najmanjšim, daste meni!« Ni ga bilo človeka, ki je prišel pod njegovo streho, naj si je bil poznati ali nepoznati, ki bi ne bil prijazno sprejet ter odšel z dobrim vtisom. Koliko lačnih je nasitil, koliko revnim je pomagal, prepričan, da Bog nagradi takšno delo kršč. usmiljenja z bogatim blagoslovom! Ko je bil na mrtvaškem odru, so prišli ga kropiti od blizu in od daleč, veliko so molili, zraven pa tudi prepevali prelepe pesmi. Njegov pogreb se je vršil ob veliki udeležbi. Počivaj preblagi mož v miru! Preostali pa iskreno sožalje!

Marenberg. Dober del starega Marenberga je šel v grob, bi se lahko reklo ob smrti in pogrebu dolgoletnega organista in cerkovnika Antona Domanjko, ki je umrl v nedeljo, dne 26. januarja. Rojen je bil 10. januarja 1860 pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji kot sin učitelja. Služboval je nekaj časa v Sopotu v marenberškem okraju, potem pa celih 52 let v Marenbergu. Bil je šaljiv in skromen v svojih potrebah. Večkrat je dejal, da župnikov in dežanov se pač spominja v Marenbergu, gospodov kaplanov pa ne vseh, jih je bilo preveč, najbolj se spominja g. dr. Korošca. Doma iz Slovenskih goric, kjer je petje doma, je ljubil petje in glasbo, in petje je tudi

v Marenbergu doma. Najboljši pevski zbor je bil za časa g. kaplana Antona Kolar, ki je bil pozneje župnik pri Sv. Ilju pri Velenju, a tudi v poznejšem času so bili dobri pevci. Rajni je negoval tudi glasbo in dokler so bili sodelavci na razpolago, tako približno do konca svetovne vojske, je bila ob večjih praznikih v župni cerkvi vedno instrumentalna latinska maša, tako je bilo tudi pri Sv. Janezu za god dne 16. maja pri veliki maši ob 10. Počivaj v miru!

Sv. Barbara v Halozah. Pretečeni mesec smo pokopali vrlega moža in vzornega gospodarja Vida Gavez iz Medribnika v 78. letu njegove starosti. Bil je dolgoletni naročnik »Slov. Gospodarja« ter kaj rad čital poučljive članke, iz katerih je zajemal nauke za svoj gospodarski napredek. Bil je mož poštenjak in miroljuben sosed ter dober katoličan. Ob grobu je g. župnik Grobler v svojem ginljivem govoru opisal njegovo življenje. Prestal je dve operaciji v pljučni bolnici. Šele po drugi operaciji, ker je njegovo stanje bilo nevarno, si je želel vrniti se domov. Preden pa se je pripeljal do domače hiše, je tik pred svojim domom izdihnil svojo dušo. Počivaj v miru, blagi mož! Preostali naši sožalje!

Negova. Po kratki, mučni bolezni je izdihnil 30. januarja znani gostilničar »Pri zadnjem grošu« ob cesti iz Ivanje k Negovi, 69letni Jakob Kozar. Bil je znan kot pošten izvrševalec svoje obrti, prava slovenska grča, res značajan mož.

Mozirje. Dne 30. januarja smo spremljali k večnemu počitku posestnico iz Lepe njive Ano Fužir, rojeno Marolt, komaj 40 let staro. Rajnica je bila blaga žena in tovarišica svojemu možu, dobra mati štirim nedoraslim otrokom, skrbna gospodinja, najboljša sestra številnim bratom in sestram in velika dobrotnica revežem. Fužirjeva hiša je pravi vzor trdne slovenske krščanske hiše, kjer je vsakdo gostoljubno sprejet in kjer je rajnica, dokler je ni položila na posteljo zavratna bolezen, imela za vsakogar prijazno besedo in odprto srce. Zato je pa bila

deležna ob smrti toliko odkritosrčnega spoštovanja, ljubezni in hvaležnosti, kot malokdo! Cele trupe ljudi vseh slojev so se vrstile in so molile ob njeni mrtvaški postelji in ogromno množico ljudi je združil njen pogreb. Počivaj v miru, dobra žena in mati, v življenju tako nežna in skromna, a vendar tako odločna, kadar je šlo za dobro stvar, in tako vdana v božjo voljo! Njeno težko preizkušeno družino pa naj tolaži On, ki jo je vzel k sebi po plačilo za dobra dela. Tragična je ta smrt tembolj, ker se je v hiši pokojnice, katero je prišel kropiti, nenadoma zgrudil in po kratkih trenutkih preminul posestnik iz Lepe njive po domače Gaber. Tudi on je bil dober mož in skrben oče in tudi on zapušča težko vžaloščeno družino, od katere so starejši otroci že sodelovali v katoliških organizacijah. Naj ljubi Bog tolaži tudi to družino, ki je prizadeta tem bolj, ker je prišla smrt tako nenadoma. Težko si je misliti bolj tragičen slučaj, nego videti očeta oditi zdravega iz hiše, a po kratkih urnih prinesenega mrtvega domov. Da bi bila mera polna, je dne 30. januarja pri pravilu lesa v dolini pod Sv. Križem pri Belih vodah ubilo 23letnega fanta po domače Majdačevega iz Lok pri Mozirju. V tej družini, ki jo tudi zasleduje nesreča, si je pred nekaj časom pri enakem delu zlomil nogo brat ponesrečenega. Splošno sočustvujemo tudi s to družino.

Teharje pri Celju. V nedeljo, dne 12. jan., je umrla na Teharju v visoki starosti 90 let najstarejša občanka zasebnica ga. Marija Kvac, mati pokojnega šolskega upravitelja v šmartnem v Rožni dolini g. Ivana Kvaca in vdove po profesorju ge. Josipine Novak v Celju ter posestnice Terezije Gradišnik v Pečovju. Pokojnica se celo svoje življenje ni pokazala bolna in je čitala knjige in časopise brez vsakih oči; najljubši časopis sta ji bila »Slov. Gospodar« in »Nedelja«. Rajnica je zapustila 22 vnukov in 7 pravnukov. Kako je bila pokojnica priljubljena pri svojih sosedih in znancih, je pričal njen pogreb, ki se je vršil 14. januarja ob 15. uri na teharskem pokopališču ob obilni udeležbi. Bodi ji ohranjen časten spomin! Svojcem iskreno naše sožalje!

Laški okraj. Zadnji čas sta umrla dva duhovnika, ki sta v laškem okraju, kjer sta službovala, bila tudi priljubljena politična delavca. Pokojni stolni kanonik je najlepša svoja leta

Zvečer sta se vrnila. Težavna je bila pot od Podkrajja v hrib. Čeprav sta vsakih deset, dvanaest korakov počivala, je starega vendar tako dajalo, da sta hodila dve tolsti uri do doma. Tu je očeta zopet hudo prišlo, toda zdravnikove kapljice so mu hitro pomagale.

Odslej je ostajal Tevž večidel doma pri očetu. Ta mu je dal vse listine, da jih je sin uredil, in spisal testament. Za čudo se je počutil zdaj stari Dvornik mnogo bolje. Dolgo pa to ni trajalo; konec meseca kolovoza ga je začelo zopet huje grabiti okoli srca in starec je zelo oslabil. Želel je, da pridejo gospod; pobožno se je spovedal in sprejel sveto popotnico ter se popolnoma vdal v voljo božjo.

Tevž je še zmirom upal, da bo zdravnik mogel kaj pomagati, in je še večkrat šel v mesto k njemu. Ta pa je rekel, da se čudi, da bolnik še živi; kajti tako hude srčne napake ni več mogoče pozdraviti, jedva če je mogoče olajšati bolečine. Zato je prav, da je vsak dan pripravljen na smrt.

Nekega dopoldne v septembru je prišel mladi Dvornik mimo Zvonika. Ko je videl, da so duri odprte in se iz dimnika kadi, je stopil v hišo. Marta, ki je bila v kuhinji, je čula korake in hitela gledat, kdo pride. V preprosti, pa čedni delovni obleki je bila skoroda prav tako lepa kakor v nedelni. Ko je zagledala mladega moža, je zardela in vsa zmedena rekla:

»Tevž? Dober dan! Ali si k nam prišel?«

»Pravzaprav ne,« je odvrnil. »Pot me je pripeljal mimo pa sem malo pogledal k vam. Kje so vaši ljudje?«

»V travniku so vsi. Popoldne bomo otavo vozili, zato moram prej skuhati.«

»Ali imaš kaj časa zame? Nekaj bi te prosil.«

»Seveda,« je pritrdila in ga peljala v družinsko sobo. »Vesela sem, če ti morem kaj storiti.«

Ko se je usedel, je rekel:

»Ne bom te dolgo motil. Glej, tu sem si napisal nekaj rož in korenin! Napovedala mi jih je stara Klužarica; pravi, da bi očetu dobro dele.«

Marta je pregledala listek.

»Da,« je dejala, »za srce so. Menda bom imela vseh nekaj. Kako pa je očetu?«

»Nič kaj dobro. Krči so vedno hujši; ne smem jih pustiti ne podne ne ponoči same.«

»Moj Bog, kako se mi smilijo!«

»Tudi meni. Tako hudo jih je gledati, ko jim ne morem pomagati!«

»Rada bi prišla, da bi ponoči bila pri njih. Pa ne morem. Ljudje bi si brusili jezike.«

»Kako rad bi te prosil! Pa imaš prav. Zdaj grem tja h Gradišniku po Trezo, po sestro, da pride očetu streč.«

»Ali pa bo Gradišnica mogla?«

»Tevž? Dober dan! Ali si k nam prišel?«
»Pravzaprav ne,« je odvrnil. »Pot me je pripeljal mimo pa sem malo pogledal k vam. Kje so vaši ljudje?«
»V travniku so vsi. Popoldne bomo otavo vozili, zato moram prej skuhati.«
»Ali imaš kaj časa zame? Nekaj bi te prosil.«
»Seveda,« je pritrdila in ga peljala v družinsko sobo. »Vesela sem, če ti morem kaj storiti.«
Ko se je usedel, je rekel:
»Ne bom te dolgo motil. Glej, tu sem si napisal nekaj rož in korenin! Napovedala mi jih je stara Klužarica; pravi, da bi očetu dobro dele.«
Marta je pregledala listek.
»Da,« je dejala, »za srce so. Menda bom imela vseh nekaj. Kako pa je očetu?«
»Nič kaj dobro. Krči so vedno hujši; ne smem jih pustiti ne podne ne ponoči same.«
»Moj Bog, kako se mi smilijo!«
»Tudi meni. Tako hudo jih je gledati, ko jim ne morem pomagati!«
»Rada bi prišla, da bi ponoči bila pri njih. Pa ne morem. Ljudje bi si brusili jezike.«
»Kako rad bi te prosil! Pa imaš prav. Zdaj grem tja h Gradišniku po Trezo, po sestro, da pride očetu streč.«
»Ali pa bo Gradišnica mogla?«

Naslov

rajnega abesinskega neguša Menelika se je glasil: Menelik II., kralj vseh kraljev, zmagovali lev rodu Juda, lajtnant ali podporočnik samega Boga,

(Dalje sledi)